

ПЕРВЕ СОБОРНЕ ПОСЛАННЄ СЪВ. АПОСТОЛА ЙОАНА БОГОСЛОВА.

¹ Що було від почину, про що ми чули, що бачили очима нашими, і на що дивили ся, і чого руки наші дотикали ся, про Слово життя, —

² (бо життє явилось, і ми бачили, і свідкуємо, і звіщаєм вам життє вічне, що було в Отця, а явилось нам;)

³ що ми бачили і чули, звіщаєм вам, щоб і ви мали спільність з нами; а спільність наша з Отцем і Сином Його Ісусом Христом.

⁴ І се пишемо вам, щоб радість ваша була повна.

⁵ І се обітниця, котру ми чули від Нього, і звіщаємо вам, бо Бог світло, і ніякої у Нього темряви.

⁶ Коли говоримо, що спільність маємо з Ним, а в темряві ходимо, то не говоримо по правді і не творимо правди;

⁷ коли ж у світлі ходимо, яко ж Він сам у світлі, то маємо спільність один з одним, і кров Ісуса Христа, Сина Його, очищає нас од усякого гріха.

⁸ Коли говоримо, що гріха не маємо, то самі себе обманюємо, і нема правди в нас.

⁹ Коли визнаєм гріхи наші, то Він вірний і праведний, щоб простив нам гріхи, і очистив нас од всякої неправди.

¹⁰ Коли кажемо, що ми не згрішили, то й слова Його нема в нас.

2

¹ Діточки мої, се пишу вам, щоб не грішили; а коли хто згрішить, заступника маємо перед Отцем, Ісуса

Христа праведника.

² А Він вблаганне за гріхи наші; не за наші ж тільки, а також цілого світа.

³ А по тому знаємо, що ми пізнали Його, коли заповіді Його хоронимо.

⁴ Хто говорить: Я пізнав Його, а заповідей Його не хоронить, той ложник, і в тому нема правди;

⁵ хто ж хоронить слово Його, істино у тому любов Божа звершена. По тому знаємо, що ми в Ньому.

⁶ Хто говорить, що в Ньому пробуває, повинен, яко ж Той ходив, і він так ходити.

⁷ Брати, не заповідь нову пишу вам, а заповідь стару, котру маєте з почину; заповідь стара, се слово, котре ви чули з почину.

⁸ Знов заповідь нову пишу вам, що єсть правдиве і в Ньому і в вас: що темрява переходить, а світло правдиве вже сьвітить.

⁹ Хто говорить, що він в сьвітлі, а ненавидить брата свого, той в темряві аж досі.

¹⁰ Хто любить брата свого, в сьвітлі пробуває, і поблазні у ньому нема;

¹¹ хто ж ненавидить брата свого, той в темряві, і в темряві ходить, і не знає де йде, бо темрява осліпила очі його.

¹² Пишу вам, діточки, що оставляють ся вам гріхи задля імени Його.

¹³ Пишу вам, батьки, що ви пізнали Того, котрий (єсть) від почину. Пишу вам, молодята, що ви подужали лукавого. Пишу вам, діти, що ви пізнали Отця.

¹⁴ Писав я вам, батьки, що ви пізнали Того, що від почину. Писав я вам, молодята, що ви сильні, і слово Боже у вас пробуває, і що подужали лукавого.

¹⁵ Не любіте ж сьвіта, ані того, що в сьвітлі. Коли хто любить сьвіт, нема любови Отцівської у ньому;

16 все бо, що в світі, — хотінне тіла і хотінне очей, і гордощі світові, — не з Отця а зо світа.

17 І світ перейде, і хотінне його; хто ж чинить волю Божу, пробуває по вік.

18 Діти, остання година настала; і яко ж чули ви, що антихрист прийде, а тепер многи антихристи постали, то й звідтіля знаємо, що остання година.

19 Зміж нас вийшли, тільки не були зміж нас; бо коли б були зміж нас, то остали б з нами; тільки ж відступили вони, щоб явилось, що не всі наші.

20 І ви помазанне маєте від Святого, і знаєте все.

21 Не писав я вам, наче б ви не знали правди, а що знаєте її, і що всяка брехня не від правди.

22 Хто ложник, як не той, хто відрікаєть ся, що Ісус не Христос? Сей антихрист, хто відрікаєть ся Отця і Сина.

23 Всякий, хто відрікаєть ся Сина, той і Отця не має.

24 Ви ж, що чули від почину, те нехай в вас пробуває; коли в вас пробувати ме, що ви від почину чули, то й ви будете пробувати у Сині і в Отці.

25 А се обітниця, котру обіцяв нам, — житте вічне.

26 Се писав я вам про тих, що підманюють вас.

27 Та помазанне, котре ви прийняли від Нього, в вас пробуває, і не потребуєте, щоб хто учив вас; а як те саме помазанне навчає вас про все, і воно правдиве й не брехня, то яко ж воно навчало вас, пробувайте в тому.

28 Так, діточки, пробувайте в Ньому, щоб, коли явить ся, була у нас одвага, і не осоромились перед Ним при Його приході.

29 Коли знаєте, що Він праведний, то знайте, що всякий, хто робить правду, від Нього родив ся.

3

¹ Глядіть, яку любов дав нам Отець, щоб ми діти Божі звались. Тим то не знає нас сьвіт, що не пізнав Його.

² Любі, ми тепер діти Божі; та ще не явилось, що ми будемо; знаємо ж, що, коли явить ся, подібні Йому будемо, бо побачимо Його, яко ж єсть.

³ І всякий, що має сю надію на Нього, очищує себе, яко і Він чистий.

⁴ Кожен, хто робить гріх, робить також беззаконне, і гріх єсть беззаконне.

⁵ Знаєте ж, що Він явив ся, щоб гріхи наші взяти, і що гріха нема у Ньому.

⁶ Кожен, хто у Ньому пробуває, не грішить; кожен, хто грішить, не бачив Його, ні пізнав Його.

⁷ Діточки, нехай ніхто вас не обманює: хто робить правду, той праведний, яко ж Він праведний,

⁸ хто робить гріх, той від диявола, бо від почину диявол грішить. На се явив ся Син Божий, щоб зруйновати діла диявола.

⁹ Кожен, хто родив ся з Бога, гріха не робить, бо насінне Його в ньому пробуває; і не може грішити, бо він з Бога родив ся.

¹⁰ По сьому явні діти Божі, і діти дияволські. Кожен, хто не робить правди, не від Бога, так само й хто не любить брата свого.

¹¹ Се бо віщанне, котре ви чули від почину, щоб ми любили один одного,

¹² не яко ж Каїн, що від лихого був, і забив брата свого; та й за що забив його? тому, що діла його лихі були, а (діла) брата його праведні.

¹³ Не дивуйтесь, брати мої, коли ненавидить вас сьвіт.

14 Ми знаєм, що перейшли від смерти у житте, бо любимо братів; хто не любить брата, пробуває в смерті.

15 Кожен, хто ненавидить брата свого, той чоловікогубець; а ви знаєте, що жоден чоловікогубець не має життя вічного, в ньому пробуваючого.

16 У сьому пізнали ми любов, що Він за нас душу свою положив; і ми повинні за братів душі класти.

17 Хто ж має прожиток у сьвітї, і видить брата свого, що в потребі, та й зачинить серце своє перед ним, то як любов Божа пробуває у ньому?

18 Діточки мої, не любім словом, анї язиком, а ділом і правдою.

19 І по сьому пізнаємо, що ми від правди, і перед Ним втихомирюєм серця нашї;

20 бо коли винує нас серце, (то о скільки більше Бог); бо більший Бог, ніж серце наше, і знає все.

21 Любі, коли серце наше не винує нас, одвагу маєм перед Богом,

22 і, коли що просимо, приймаємо від Нього, бо хоронимо заповідї Його, і угодне перед Ним робимо.

23 А се заповідь Його, щоб вірували в імя Сина Його Ісуса Христа, й любили один одного, яко ж і дав заповідь нам.

24 І, хто хоронить заповідї Його, у тому Він пробуває, а той в Ньому. І по сьому пізнаємо, що пробуває в нас, — по Духові, котрого дав нам.

4

1 Любі, не всякому духові віруйте, а досвідчайте духів, чи від Бога вони; бо многі лжепророки вийшли у сьвіт.

² По сьому пізнавайте духа Божого: всякий дух, котрий визнає Ісуса Христа, що прийшов у тілі, є від Бога.

³ І всякий дух, котрий не визнає Ісуса Христа, що прийшов у тілі, не є від Бога; се дух антихристів, про котрого чували, що прийде, і тепер вже єсть у світі.

⁴ Ви од Бога, діточки, і подужали їх; більший бо Той, хто в вас, ніж той, хто в світі.

⁵ Вони від світа, тим то від світа говорять, і світ слухає їх.

⁶ Ми від Бога; хто знає Бога, слухає нас; хто не від Бога, не слухає нас; із сього пізнаємо духа правди, і духа мани.

⁷ Любі, любім один одного; бо любов від Бога, і кожен, хто любить, від Бога родив ся, і знає Бога;

⁸ хто не любить, не пізнав Бога, бо Бог любов.

⁹ У сьому явилась любов Божа в нас, що Бог Сина свого єдинородного у світ післав, щоб ми жили через Него.

¹⁰ У сьому любов, не що ми любили Бога, а що Він любив нас, і післав Сина свого на вблаганне за гріхи наші.

¹¹ Любі, коли так Бог полюбив нас, то й ми повинні один одного любити.

¹² Бога ніколи ніхто не бачив; коли ж любимо один одного, то Бог у нас пробуває, і любов Його звершена в нас.

¹³ По сьому пізнаємо, що в Ньому пробуваєм, а Він у нас, що від Духа свого дав нам.

¹⁴ А ми виділи й свідкуємо, що Отець післав Сина, Спасителя світа.

¹⁵ Коли хто визнає, що Ісус Син Божий, то в ньому пробуває Бог, а він у Бозі.

¹⁶ Ми пізнали також, та й увірували в любов, котру має Бог до нас. Бог є любов, і хто пробуває в любові, в Бозі пробуває, а Бог в ньому.

17 У сьому звершена любов у нас, щоб мати одвагу на день суду, бо який Він, такі й ми у сьвіті сьому.

18 Страху нема в любові, а звершена любов геть виганяє страх, бо страх має муку, і хто лякаєть ся, той не звершений в любові.

19 Ми любимо Його, бо Він перший любив нас.

20 Коли хто каже: Що люблю Бога, а брата свого ненавидить, той ложник; бо хто не любить брата, котрого бачить, Бога, котрого не бачить, як може любити?

21 І заповідь сю маємо від Него, щоб, хто любить Бога, любив і брата свого.

5

1 Кожен, хто вірує, що Ісус єсть Христос, той від Бога родив ся; і кожен, хто любить Родившого, любить і рожденного від Нього.

2 По сьому пізнаємо, що любимо дітей Божих, коли Бога любимо, і заповіді Його хоронимо.

3 Се бо любов Божа, щоб ми хоронили заповіді Його; а заповіді Його не тяжкі.

4 Все бо рожене від Бога сьвіт побіждає; і ся побіда, побідивша сьвіт, віра наша.

5 Хто се, що побіждає сьвіт, як не той, хто вірує, що Ісус Син Божий?

6 Се Той, що прийшов з водою і кровю, Ісус Христос; та й не з водою тільки, а з водою і кровю; а Дух сьвідкує, бо Дух є правда.

7 Бо три їх, що сьвідкують на небі: Отець, Слово і сьвятий Дух; і сі три — одно.

8 І трое їх, що сьвідкують на землі: дух і вода і кров; і сі трое — одно.

⁹ Коли свідчення людей приймаємо, то свідчення Боже більше, бо се свідчення Боже, котрим свідчив про Сина свого.

¹⁰ Хто вірує в Сина Божого, має свідчення в собі; хто не вірує Богу, ложником зробив Його, бо не вірував у свідчення, котрим свідкував Бог про Сина свого.

¹¹ А се свідчення єсть, що життє вічне дав нам Бог, а се життє у Сині Його.

¹² Хто має Сина, має життє; хто не має Сина Божого, життє не має.

¹³ Се написав я вам, віруючим в імя Сина Божого, щоб ви знали, що маєте життє вічне, і щоб вірували в імя Сина Божого.

¹⁴ І се одвага, котру маємо до Него, що, коли чого просимо по волі Його, Він слухає нас;

¹⁵ і коли знаємо, що Він слухає нас, чого б ми не просили, то знаємо, що одержуємо прощення від Него.

¹⁶ Коли хто бачить брата свого, що грішить гріхом не на смерть, нехай молить ся, і (Бог) дасть йому життє, тим що грішить не на смерть. Єсть гріх на смерть; не за сей кажу, щоб молив ся.

¹⁷ Всяка неправда гріх, та єсть гріх не на смерть.

¹⁸ Знаємо, що кожний, хто родив ся від Бога, не грішить; тільки рождений від Бога, хоронить себе, а лихий не дотикаєть ся його.

¹⁹ Знаємо, що ми від Бога, і весь світ у лихому лежить.

²⁰ Знаємо ж, що Син Божий прийшов, і дав нам розум, щоб пізнавали Бога правдивого; і ми в правдивому, в Сині Його Ісусі Христї.

²¹ Сей правдивий Бог, і життє вічне. Діточки, хоронїть себе від ідолів. Амінь.

Біблія свободи
The Holy Bible in Ukrainian, Freedom Bible updated
from translation by P. Kulish and I. Pulyu

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyu

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 9 Jan 2025 from source files
dated 9 Jan 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358